

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 98 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน 196 คน และกลุ่มครูพลศึกษา 196 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 392 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามส่งให้กลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 392 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 316 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.61

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มโดยใช้ค่าที แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ส่วนแบบสอบถามแบบปลายเปิดนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 45 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานในหน้าที่ผู้บริหารระหว่าง 6-10 ปี มีตำแหน่งทางบริหาร เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ครูพลศึกษาล้วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มีประสบการณ์ในวิชาชีพครูระหว่าง 6-10 ปี วิชาที่สอนคือ พลศึกษาและสุขศึกษา มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ระหว่าง 16-20 คาบ และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

2. สภาพการสังเกตการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับความสามารถในการสังเกตการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากทุกข้อ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ให้มีทักษะและมีนิสัยในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายด้วยกิจกรรมพลศึกษาเพื่อความสนุกสนานและเพื่อสุขภาพ รองลงมาคือ ให้เห็นคุณค่าของกรกีฬาและเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน และให้สามารถพัฒนาและรักษาสัมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำตามลำดับ

กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นรายวิชาบังคับมากที่สุดคือ วอลเลย์บอล รองลงมาคือ แขนดัดบอลและกิจกรรมเข้าสังหะ ตามลำดับ วิชาเลือกที่เปิดสอนมากที่สุดคือ กรีฑา รองลงมาคือ บาสเกตบอลและมวยสากล ตามลำดับ การเลือกกิจกรรมพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียนในด้านสถานที่ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เปิดสอนแผนการเรียนพลศึกษา งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการพลศึกษาในโรงเรียนได้จากเงินบำรุงการศึกษา

มีจำนวนนักเรียนในแต่ละคาบที่ทำการสอนระหว่าง 41-50 คน การแต่งกายของนักเรียนวิชาพลศึกษา ใช้ชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด การแต่งกายของครูพลศึกษา ใช้ชุดพลศึกษาตามประเภทของกิจกรรมกีฬา การจัดชั้นเรียนวิชาพลศึกษา ให้นักเรียนชายหญิงเรียนรวมกัน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้คู่มือการสอน โดยใช้ข้อกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ร่องลงมาใช้ของกลุ่มโรงเรียนร่วมกันจัดทำ ส่วนใหญ่มีการนิเทศทางพลศึกษาในโรงเรียน โดยผู้นิเทศ คือ หัวหน้าหมวด ร่องลงมาคือ พลศึกษานิเทศก์ เมื่อครูพลศึกษาประสบปัญหาในการสอนจะปรึกษาหัวหน้าหมวด ร่องลงมาคือ ปรึกษาผู้บริหาร

โลดที่คณูปกรณ์ที่ครูพลศึกษานำมาใช้มากที่สุดคือ วี.ดี.โอ.เทป ร่องลงมา คือ ภาพประกอบและสไลด์ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงพลศึกษา มีสถานที่เรียนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอและมีวัสดุ-อุปกรณ์ในการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาพลศึกษาที่โรงเรียนจัดชั้นมากที่สุดคือ การจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร่องลงมาคือ การแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน และการจัดบอร์ด ทางพลศึกษาในโอกาสต่าง ๆ ตามลำดับ

โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ที่กำหนดโดยกลุ่มโรงเรียน และครูพลศึกษาวัดและประเมินผลในเวลาเรียนมากที่สุด ร่องลงมาคือ ในตารางที่โรงเรียนกำหนด และตอนเย็นหลังเลิกเรียน ตามลำดับ

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร

ปัญหาด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่นักเรียนไม่ได้ฝึกทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการที่นักเรียนมีความแตกต่างกันในด้านพื้นฐานทักษะทำให้ยากต่อการเรียน เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

ปัญหาด้านการสอนของครูพลศึกษา

ผู้บริหารมีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนครูพลศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ครูพลศึกษาไม่นำโลดที่คณูปกรณ์มาใช้ในการสอนและครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ

ปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ สนามคับแคบไม่ได้สัดส่วน สถานที่ในร่มมีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และนักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า อุปกรณ์พลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ขาดผู้ดูแลรักษา และซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วนำมาใช้อีก สถานที่กลางแจ้งมีไม่เพียงพอ ขาดการบำรุงรักษาส่งผลอย่างสม่ำเสมอและงบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ผู้บริหารมีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนครูพลศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ การประเมินผลการเรียนไม่สามารถทำได้ครบทุกด้าน

ปัญหาด้านการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ผู้บริหารมีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ขาดความร่วมมือจากบุคคลากรภายในโรงเรียนในการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และขาดแคลนงบประมาณในการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการคัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนในข้อที่ว่า นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา นักเรียนชายหญิงมีปัญหาในการเรียนร่วมกัน นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติมและนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะตามที่ครูสอน-สาธิตให้นักเรียนดูได้

ปัญหาด้านการล่อนของครูพลศึกษา

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาด้านการล่อนของครูพลศึกษาในข้อที่ว่า ครูพลศึกษาขาดล่อนบ่อยครั้ง ครูพลศึกษามีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป ครูพลศึกษาขาดการเตรียมการล่อนเท่าที่ควร ครูพลศึกษาใช้เวลาในการล่อนไม่เหมาะสม ครูพลศึกษาไม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ครูพลศึกษาไม่นำโลโก้คูปองมาใช้ในการล่อน ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาขาดการคัดกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการล่อนในชั้น ครูพลศึกษาขาดการฝึกฝนและปรับปรุงความสามารถทางทักษะและครูพลศึกษาไม่สนใจในวิทยาการและเทคโนโลยีล่อนใหม่ ๆ

ปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาในข้อที่ว่า อุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัด อุปกรณ์พลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ขาดผู้ดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาโดยเฉพาะ สถานที่ในร่มมีไม่เพียงพอ งบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอและนักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลในข้อที่ว่า เวลาที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ และการประเมินผลการเรียนไม่สามารถทำได้ครบทุกด้าน

ปัญหาด้านการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาด้านการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาในข้อที่ว่า ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดแคลนงบประมาณในการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาไม่อยู่ในโครงการปฏิบัติงานของโรงเรียน และนักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย

อภิปรายผลการวิจัย

ทางด้านสถานภาพของครูพลศึกษา จากการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาล้วนใหญ่เป็นเพศชาย ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมต่อการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง จากการวิจัยของนอคเคน (Nokken 1972 : 3764-A) พบว่า "ครูพลศึกษาเพศชายได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาได้มากกว่าเพศหญิง" ครูพลศึกษาล้วนมากจบปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมต่อการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ดังเช่นในสหรัฐอเมริกาได้กำหนดมาตรฐานของครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาไว้ว่า จะต้องมีความรู้ปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ ยูเนสโก (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2524 : 94 อ้างถึงใน UNESCO) และการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (จินตนา กลิกกร 2516 : 56 อ้างถึงใน SILVESTER) พบว่า "ครูพลศึกษาถ้าได้รับการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยเฉพาะ จะทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากขึ้น เพราะครูพลศึกษาที่ไม่มีความรู้ทางพลศึกษา มักจะขาดหลักการและวิธีการสอนที่ดี ปล่อยให้ นักเรียนเล่นตามลำพัง ซึ่งนักเรียนจะไม่ประสพผลสำเร็จทางการเรียน"

ในด้านสภาพการสังเกตการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในกรุงเทพมหานคร จากการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นรายวิชาบังคับมากที่สุด คือ วอลเลย์บอล รองลงมา คือ แอธเลติกและกิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้วิจัยเห็นว่า กิจกรรมดังกล่าวโรงเรียนสามารถจัดสอนได้ เพราะมีสนาม อุปกรณ์ ตลอดจนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2529 : 178) ซึ่งพบว่า "กิจกรรมพลศึกษาภาควิชาบังคับตามหลักสูตรพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 ที่เปิดสอนมากที่สุดตามลำดับ คือ วอลเลย์บอล แอธเลติก กิจกรรมเข้าจังหวะ แบดมินตัน ฟุตบอล และดาบสองมือ" ส่วนกิจกรรมที่เปิดสอนเป็นรายวิชาบังคับน้อยที่สุด คือ ห่วงข้ามตาข่าย ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากเป็นกีฬาที่ไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควรและเหมาะสมสำหรับผู้หญิงเท่านั้น

ในด้านกรเลือกกิจกรรมที่เปิดสอน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนพิจารณาตามความพร้อมในด้านสถานที่ ตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้และตามความพร้อมทางด้านวัสดุ-อุปกรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นวิธีเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมดีแล้ว แต่อย่างไรก็ตามควรพิจารณาในด้านอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ดังที่ วิลเลียม (William 1957 : 242) กล่าวถึง การเลือกเนื้อหาวิชาพลศึกษาว่าควรมีหลักการพิจารณา 7 ประการคือ

ประการแรก เนื้อหาวิชานั้นควรมีคุณค่า ประการที่สอง เนื้อหาวิชาควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ประการที่สาม ควรพิจารณาประโยชน์ที่ได้จากเนื้อหาวิชานั้น ๆ ประการที่สี่ ความพร้อมในเรื่องบุคคลากร อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เอกสารคู่มือ การสอน ประการที่ห้า ความพร้อมของผู้เรียน ประการที่หก ค่าใช้จ่ายถึงความปลอดภัยในการเรียน และประการที่เจ็ด ควรคำนึงถึงสัมฤทธิ์ผลที่จะได้จากการเรียนเนื้อหาวิชานั้น

ในด้านจำนวนนักเรียนในแต่ละคาบที่ทำการสอน อยู่ระหว่าง 41-50 คน ผู้วิจัยเห็นว่า มีจำนวนมากเกินไป ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร และครูพลศึกษาไม่สามารถดูแลนักเรียนในชั้นได้ทั่วถึง ในเรื่องนี้ ดอตเรย์ (วิลลิส เขมะภตะพันธ์ 2522:9 อ้างถึงใน Daughtrey) ได้กล่าวว่า "ในการสอนวิชาพลศึกษา หากชั้นเรียนใหญ่เกินไป นักเรียนจะได้ผลจากการเรียนไม่เต็มที่ และอาจจะเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ชั้นเรียนที่ดีจึงควรมีนักเรียนประมาณ 30-40 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน" นอกจากนี้การแต่งกายของนักเรียนในช่วงโมงพลศึกษาใช้ชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด ผู้วิจัยเห็นว่า ชุดพลศึกษาจะทำให้มีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งทำให้มองดูสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยอีกด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ วรรคกัตต์ เพียร์ชอบ (2527 : 160) ได้กล่าวว่า "ในการเรียนพลศึกษา ควรจะมีชุดสำหรับเรียนโดยเฉพาะอีกชุดต่างหาก และชุดที่นำมาใช้นั้นโรงเรียนควรจะมีมองในแง่ความประหยัดในการซื้อ หรือจัดหาในครั้งแรก การขีกรีด ทำความสะอาด ความคล่องตัวในการเคลื่อนไหว ความปลอดภัยและความเรียบร้อยเป็นสำคัญ"

ในด้านปัญหาการขาดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ในด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน จากการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนในชั้นอย่างเดียวนั้น ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะทางกีฬาของผู้เรียน ดังนั้น ครูพลศึกษาควรจะหาทางให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกซ้อมทักษะต่างหาก นอกเหนือจากในช่วงเรียนตามปกติ ซึ่งอาจจะเป็นเวลาเย็นหลังเลิกเรียนหรือในช่วงว่างก็ได้

ในด้านการสอนของครูพลศึกษา จากการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาไม่นำวัสดุทัศนูปกรณ์มาใช้ในการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังที่ วรรคกัตต์ เพียร์ชอบ (2525 : 61)

ได้กล่าวว่า " เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น การใช้อุปกรณ์การสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น ภาพนิ่ง แสดงการเคลื่อนไหว แผนภูมิ แผนกราฟ นับว่ามีความสำคัญในการเรียนการสอนมากเช่นเดียวกัน"

ในด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา จากการวิจัยพบว่า สถานที่ในร่มไม่เพียงพอและขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ผู้วิจัยเห็นว่า ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หากขาดสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกแล้ว การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะไม่สามารถประสพผลสำเร็จบรรลุจุดหมายเท่าที่ควร การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ศิลปพงศ์ ศรัวุฒิ (2523 : ง-จ) ที่พบว่า "ปัญหาในการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนคือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกพลศึกษา" ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า อาจแก้ไขได้โดยการจัดตารางเรียนวิชาพลศึกษาไม่ให้เวลาซ้ำซ้อนกัน และครูพลศึกษาควรเลือกกิจกรรมให้เหมาะสม รวมทั้งครูพลศึกษาควรใช้เทคนิคการสอนให้สามารถใช้พื้นที่ที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ในด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา จากการวิจัยพบว่า การประเมินผลการเรียนไม่สามารทำได้ครบทุกด้าน ผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุสำคัญเกิดจากเวลาเรียนต่อคาบในวิชาพลศึกษามีน้อยและครูพลศึกษาส่วนมากจะวัดและประเมินผลการเรียนในช่วงเรียน ซึ่งไม่สามารถที่จะวัดได้ครบทุกด้าน ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงควรหาวิธีการที่จะทำให้สามารถวัดและประเมินผลการเรียนได้ครบทุกด้าน เท่าที่เวลาและโอกาสจะอำนวยให้ เช่น การมอบหมายงานพิเศษแก่นักเรียน เป็นต้น รวมทั้งครูพลศึกษาต้องมีความรู้ความชำนาญในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดีอีกด้วย

ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา จากการวิจัยพบว่า ขาดความร่วมมือจากบุคคลากรในโรงเรียน ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยให้อาจารย์สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาประสพผลสำเร็จ ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงควรสร้างครุฑราให้บุคคลากรในโรงเรียนเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา ส่วนการขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ผู้วิจัยเห็นว่างบประมาณส่วนใหญ่มาจากเงินบำรุงการศึกษา ซึ่งอาจไม่เพียงพอ เพราะโรงเรียนส่วนมากจะมุ่งเน้นไปทางด้านการศึกษา มากกว่าทางพลศึกษา ดังที่ ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528 : 69) กล่าวว่า

การพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบาย และการมองเห็นความสำคัญของผู้บริหาร ถ้าผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมพลศึกษา การได้งบประมาณก็ย่อมจะได้น้อยเป็นธรรมดา และ ยังขึ้นอยู่กับการเล่นองงบประมาณไว้ล่วงหน้าอีกด้วย

ดังนั้น ครูพลศึกษาควรหาวิธีการที่จะหางบประมาณมาช่วยในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งอาจจะขอความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชนหรือชุมชนให้การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูพลศึกษากับชุมชน จะมีประโยชน์ในเรื่องนี้มาก ซึ่งครูพลศึกษาอาจจะทำได้โดยการจัดให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 พบว่า ในด้านการเรียนของนักเรียนนั้นมีความแตกต่างกันดังที่ครูพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าผู้บริหารในข้อที่ว่า นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม นักเรียนชาย-หญิง มีปัญหาในการเรียนร่วมกัน และการที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะตามที่ครูสอน-สาธิตให้นักเรียนดูได้ ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเป็นเพราะครูพลศึกษาเป็นผู้สัมผัสกับการสอนโดยตรง ทำให้ต้องพบปัญหาในด้านนี้มากกว่าผู้บริหาร ซึ่งเป็นเพียงผู้ควบคุมและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษา ผู้บริหารจึงไม่ประสบกับปัญหาดังกล่าวด้วยตนเอง จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาแตกต่างกัน

ในด้านการสอนของครูพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันในส่วนที่ครูพลศึกษาประสบมากกว่าผู้บริหารในข้อที่ว่า ครูพลศึกษามีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาอยู่ในระดับสูง ซึ่งในการปฏิบัติจริงแล้วครูพลศึกษาอาจไม่สามารถทำได้ดังที่ผู้บริหารต้องการก็เป็นได้

ในด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่า มีความแตกต่างกัน ในส่วนที่ครูพลศึกษาประสบมากกว่าผู้บริหาร ดังเช่นในข้อที่ว่า อุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัดงบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาย่อมมีความต้องการในเรื่อง

นี้ในระดับสูง เพื่อให้การล่อนของตมมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งผู้บริหารอาจมองไม่เห็นปัญหา ดังกล่าว หรืออาจให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษาน้อยมาก จึงทำให้ความคิดเห็นของบริหารกับ ครูพลศึกษาแตกต่างกัน

ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างกันในส่วนที่ครู พลศึกษาประสบปัญหามากกว่าผู้บริหารในข้อที่ว่า ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาพลศึกษา ไม่อยู่ในโครงการปฏิบัติงานของโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ในเรื่องนี้ ครูพลศึกษาควรจะได้มีการชี้แจงหรือทำให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาและเข้าใจใน ประโยชน์ของวิชาพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ลดช่องว่างระหว่างผู้บริหารกับครูพลศึกษาลง อันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อนัก เรียนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิชาการ กรมสามัญศึกษา หรือกรมพลศึกษา ควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแก่ครูพลศึกษาอยู่เสมอ ๆ เพื่อให้ครู พลศึกษามีความเข้าใจในเรื่องนี้โดยทั่วถึงกัน
2. ควรจัดให้มีคู่มือการสอน คู่มือในการใช้หลักสูตร หนังสืออ่านประกอบ คู่มือ การวัดผล คำแนะนำในการจัดทำสื่อ โดยทั่วถึงกันทุกโรงเรียนภายหลังจากที่ได้ประกาศใช้ หลักสูตรไปแล้ว
3. ควรจัดให้มีการล่อนซ่อมเสริม หรือล่อนพิเศษนอกเวลาเรียน นอกเหนือไปจาก เวลาเรียนปกติ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม
4. ศึกษานิเทศก์ ควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม
5. ครูพลศึกษา ควรอบรมสั่งสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีใช้และช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์ สลัถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อช่วยลดปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์ทางพลศึกษา
6. ผู้บริหาร ควรจัดสรรงบประมาณด้านอุปกรณ์ สลัถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่หมวดวิชาพลศึกษาน้อยอย่างพอเพียง เพื่อให้การสอนพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. ครูพลศึกษา ควรวางแผนการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ กำหนดตารางการวัดและประเมินผลของตนเอง

8. โรงเรียนและหมวดวิชาพลานามัย ควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เพื่อช่วยในเรื่องการคัดหางบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกเหนือจากงบประมาณที่มีอยู่

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาริวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ ในเขตการศึกษาอื่นทั่วประเทศ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาริวิจัยในด้านความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับ หลักสูตรพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ด้วย

3. ควรมีการศึกษาริวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหารายวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524